

Uchwała Nr 1825/17
Zarządu Powiatu Stargardzkiego
z dnia 17 sierpnia 2017 r.

w sprawie zatwierdzenia „Diagnozy Szkoły Podstawowej Specjalnej w Stargardzie”

Na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz.814 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się „Diagnozę Szkoły Podstawowej Specjalnej w Stargardzie”, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Dyrektorowi Wydziału Oświaty, Kultury i Sportu Starostwa Powiatowego w Stargardzie oraz Dyrektorowi Zespołu Szkół Specjalnych w Stargardzie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Iwona Wiśniewska - Starosta Stargardzki

Irena Agata Łucka - Członek Zarządu

Ireneusz Rogowski - Członek Zarządu

Uzasadnienie:

W ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014-2020 Oś priorytetowa VIII Edukacja, Działanie 8.3 Wsparcie szkół i placówek prowadzących kształcenie ogólne oraz uczniów uczestniczących w kształceniu podstawowym, gimnazjalnym i ponadgimnazjalnym w ramach Strategii ZIT dla Szczecińskiego Obszaru Metropolitalnego Fundacja "Milon" złożyła projekt „Podniesienie jakości edukacji Szkoły Podstawowej Specjalnej w Stargardzie.

Całkowita wartość projektu: 417 943,75 zł. Kwota przyznanego dofinansowania: 397 045,75 zł. Czas trwania projektu: od 1 XI 2017 do 31 VIII 2019 roku, w tym zajęcia od II 2017r do VI 2019 roku.

Zajęcia do realizacji:

- zajęcia logopedyczne
- zajęcia korekcyjno-kompensacyjnych
- zajęcia z komunikacji społecznej
- zajęcia prowadzone metodami eksperymentu.

W ramach realizacji projektu zostaną przekazane szkole:

- sprzęt do 2 pracowni komputerowych- łącznie: 20 komputerów przenośnych z aktualnym oprogramowaniem informatycznym, 2 aparaty fotograficzne, 2 tablice interaktywne z rzutnikiem multimedialnym wraz z oprogramowaniem , 2 komputery przenośne dla nauczycieli, 2 serwery i routery niezbędne do osiągnięcia pełnej funkcji każdej pracowni;

-wyposażenie pracowni przyrodniczej w: meble , zestawy wielofunkcyjne do przeprowadzania eksperymentów z poszczególnych działów, komputer przenośny dla nauczyciela, rzutnik, ekran, wagi, atlasy, mikroskop z kamerą i z możliwością podłączenia do komputera, zestawy drobnego sprzętu laboratoryjnego oraz materiałów zużywalnych typu odczynniki, itp.;

Sprzęt i pomoce dydaktyczne do indywidualizacji:

- 5 komputerów przenośnych z oprogramowaniem do diagnozy i dwie drukarki kolorowe z dupleksem
- zestawy gier i książek z zakresu logopedii, komunikacji społecznej a także do zajęć korekcyjno- kompensacyjnych

Zgodnie z regulaminem w/w konkursu pkt K5.3.4 „Realizacja wsparcia powinna zostać każdorazowo poprzedzona diagnozą stopnia poziomu kompetencji kluczowych niezbędnych na rynku pracy oraz właściwych postaw/umiejętności u uczniów i słuchaczy, a także zapotrzebowania uczniów na tego typu działania. 54. Diagnoza powinna być przygotowana i przeprowadzona przez szkołę lub placówkę systemu oświaty lub inny podmiot prowadzący działalność o charakterze edukacyjnym lub badawczym oraz zatwierdzona przez organ prowadzący.

DYREKTOR
Wydziału Oświaty, Kultury i Sportu
Jerzy Hernet

ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH
im. Juliana Tuwima
ul. Wita Stwosza 1a/1b
73-110 Stargard
tel. 91 578 73 46, 91 578 73 49
NIP 854 2025 503

Załącznik nr _____
do uchwały Nr 1825/17
Zarządu Powiatu Stargardzkiego
z dnia 17-08-17

DIAGNOZA

Szkoła Podstawowa Specjalna w Stargardzie

Marzec 2017

WSTĘP

Do diagnozy szkoły wykorzystano metodologię badań ilościowych. Diagnozę przygotowała Szkoła Podstawowa Specjalna w Stargardzie przy współpracy z Fundacją „Milon”. Diagnoza powstała przy konsultacjach z Powiatowym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli w Stargardzie oraz Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną w Stargardzie w zakresie możliwości podnoszenia kompetencji nauczycieli oraz pracy z uczniem o szczególnych potrzebach edukacyjnych. Diagnoza potrzeb szkoły była przeprowadzona za pomocą kwestionariuszy ankiet, dokumentacji szkoły dotyczącej posiadanych pomocy dydaktycznych, zasobów lokalowych, kwestionariuszy osobowych nauczycieli, dostępnych diagnoz dzieci. Diagnoza została przeprowadzona w oparciu o zapisy *Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków z Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020*, a także regulaminu konkursu RPZP.08.03.00-IP.02-32-K20/17 w ramach Osi priorytetowej VIII Edukacja Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014-2020. Działanie: 8.3 Wsparcie szkół i placówek prowadzących kształcenie ogólne oraz uczniów uczestniczących w kształceniu podstawowym, gimnazjalnym i ponadgimnazjalnym w ramach strategii ZIT dla Szczecińskiego Obszaru Metropolitalnego Regionalny Program Operacyjny Województwa Zachodniopomorskiego 2014-2020. Diagnozę przeprowadzono w marcu 2017 roku.

INFORMACJE O SZKOLE

Szkoła Podstawowa Specjalna w Stargardzie współpracuje z wieloma podmiotami z najbliższego otoczenia, należą do nich: , Starostwo Powiatowe, policja, poradnie psychologiczno-pedagogiczne, ZHP, MOPS, GOPS, PCPR, straż pożarna, lokalne stowarzyszenia, kuratorzy sądowi, szkoły.

Szkoła funkcjonuje na terenie miasta o niskim poziomie bezrobocia. Ze względu na specyfikę działania szkoły uczęszczają do niej dzieci z rodzin o niskim statusie materialnym, co powoduje ograniczony dostęp do zasobów zewnętrznych. Ze względu na ograniczone środki finansowe dzieci z SPS mają ograniczone możliwości skorzystania z ofert podmiotów prywatnych realizujących działania edukacyjne w Mieście Stargard. Wyniki egzaminu szóstoklasisty w SPS Stargard: (65,00) cz I,(Polski-70,00 i Mat(60,00), (77,75) Niemiecki.

Struktura rodzin uczniów SPS Stargard:

Struktura rodzin	Szkoła podstawowa		Gimnazjum	
	Liczba	%	liczba	%

Zastępcze	1	1,5	6	10,7
Zrekonstruowana	6	8,8	6	10,7
Rozbita	17	25	15	26,8
Nie sprawująca opieki/POW/	8	11,8	7	12,5
Pólsierota	5	7,3	6	10,7

Sytuacja materialna rodzin uczniów SPS Stargard:

Warunki materialne	Szkoła		Gimnazjum	
	Podstawowa		liczba	%
	Liczba	%		
Rodziny wielodzietne	24	35,3	21	37,5
Rodzice bezrobotni	16	23,5	17	30,3
Rodziny objęte pomocą MOPS-u i GOPS-u	23	33,8	14	25
Pomoc rzeczowa: artykuły żywnościowe paczki świąteczne.	11	16,2	7	12,5

Obecnie w SPS Stargard uczy się 204 uczniów i uczennic. Szkoła kształci dzieci i młodzież niepełnie intelektualnie: w stopniu lekkim, umiarkowanym i znacznym, w stopniu głębokim (zajęcia rew-wych), uczniów w normie intelektualnej z autyzmem i Zespołem Aspergera oraz prowadzi zajęcia Wczesnego wspomaganie. Aktualnie SPS STARGARD obejmuje: SP dla dzieci z niepełnos. intelektualną stopnia lekkiego – 2 oddziały. Klasy 1-2-3 – 17 ucz, w tym 6 dziewcz i 11 chł, klasy 4-5-6 – 20 ucz, w tym 8 dziewcz i 12 chł. SP dla dzieci z niepełnosprawnością intelektualną stopnia umiarkowanego – 2 oddziały. Klasy 1-2-3 – 16 ucz., w tym 5 dziewcz i 11 chł. Klasy 4-5-6 – 13 ucz, w tym 6 dziewcz i 7 chł. Gim dla uczniów z niepeł. umysłową stopnia lekkiego: w klasach 1-2-3 jest łącznie 30 ucz. W tym 15 dziewcz i 15 chł. Gim dla ucz. z niepeł. umysłową stopnia umiarkowanego : klasy 1-2-3 obejmują 33 ucz. W tym 7 dziewcz i 26 chł. W zajęciach rew-wych dla dzieci z niepeł. głęboką uczestniczy 17 os. W zajęciach Wczesnego wspomaganie rozwoju uczestniczy 58 dzieci. łącznie do SPS STARGARD uczęszcza 204 ucz.

Przejawy niedostosowania społecznego uczniów:

Przejawy niedostosowania społecznego w szkole	Szkoła podstawowa		Gimnazjum	
	Liczba uczniów	%	Liczba uczniów	%

Wagary	2	2,9	8	14,3
Nierealizowanie obowiązku szk.	1	1,5	4	3,6
Palenie papierosów	1	1,5	19	33,5
Agresja fizyczna i słowna	10	14,7	12	21,4
Pijący alkohol	-	-	3	5,3
Objęci nadzorem kuratora	1	1,5	5	8,9

CHARAKTERYSTYKA GRUPY DOCELOWEJ

Obecnie w SPS Stargard uczy się 204 uczniów i uczennic. Szkoła kształci dzieci i młodzież niep. intelektualnie: w stopniu lekkim, umiarkowanym i znacznym, w stopniu głębokim (zajęcia rew-wych), uczniów w normie intelektualnej z autyzmem i Zespołem Aspergera oraz prowadzi zajęcia Wczesnego wspomaganie. Aktualnie SPS STARGARD obejmuje: SP dla dzieci z niepełnos. intelektualną stopnia lekkiego – 2oddziały. Klasy 1-2-3 – 17 ucz, w tym 6 dziew i 11 chł, klasy 4-5-6 – 20 ucz, w tym 8dziew. i 12chł. SP dla dzieci z niepełnosprawnością intelektualną stopnia umiarkowanego – 2 oddziały. Klasy 1-2-3 – 16 ucz., w tym 5 dziew i 11 chł. Klasy 4-5-6 – 13 ucz, w tym 6 dziew i 7 chł. Gim dla uczniów z niepeł umysłową stopnia lekkiego: w klasach 1-2-3 jest łącznie 30 ucz. W tym 15 dziew i 15 chł. Gim dla ucz. z niepeł umysłową stopnia umiarkowanego : klasy 1-2-3 obejmują 33 ucz. W tym 7 dziew i 26 chł. W zajęciach rew-wych dla dzieci z niepeł głęboką uczestniczy 17 os. W zajęciach Wczesnego wspomaganie rozwoju uczestniczy 58 dzieci. łącznie do SPS STARGARD uczęszcza 204 ucz.

W Szkole Podstawowej Specjalnej w Stargardzie uczą się dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Są to uczniowie z rodzin niewydolnych wychowawczo, którzy mają problemy z dyscypliną podczas zajęć (nie stosują i nie przestrzegają obowiązujących w szkole zasad, często są nieprzygotowani do zajęć, mają kłopoty z koncentracją, powodują konflikty). Dzieci z rodzin znajdujących się w gorszej sytuacji materialnej wykazują braki w niezbędnym do pracy w szkole wyposażeniu, nie biorą udziału w organizowanych przez szkołę wyjazdach do kina, na basen, do teatru.

Niepełnosprawność intelektualna jest zaburzeniem rozwojowym polegającym na obniżeniu ogólnego funkcjonowania intelektualnego, któremu towarzyszy deficyt w zakresie zachowania (szczególnie niezależności i odpowiedzialności). Charakteryzuje się ona niedorozwojem lub zaburzeniem procesów percepcyjnych, uwagi, pamięci i myślenia. Zwykle spowodowana jest czynnikami genetycznymi lub ograniczeniami i funkcjonalnymi zmianami w korze mózgowej. Pojęcie niepełnosprawności intelektualnej jest bardzo szerokie ze względu na zróżnicowane stopnie upośledzenia. Ogólnie przyjmuje się, że liczba dzieci z niepełnosprawnością intelektualną wynosi od 2% do 3%, w tym głębiej

upośledzonych o ilorazie inteligencji poniżej 50 - od 0,3% do 0,4% ogółu ludności. Spośród nich najliczniejszą grupę stanowią osoby umysłowo upośledzone w stopniu lekkim (75%), następnie osoby upośledzone w stopniu umiarkowanym i znacznym (20%) oraz głębokim (5%).

Ogólnie przyjęta jest czterostopniowa klasyfikacja niepełnosprawności intelektualnej, określana na podstawie badań psychologicznych, przeprowadzonych przy pomocy testów inteligencji (różnica między wiekiem umysłowym, a wiekiem faktycznym) :

- stopień lekki, iloraz inteligencji od 55-69%,
- stopień umiarkowany, iloraz inteligencji od 35-54%,
- stopień znaczny, iloraz inteligencji od 20-34%,
- stopień głęboki, iloraz inteligencji od 5-19%

Dzieci z niepełnosprawnością intelektualną różnią się od swoich rówieśników w zakresie funkcjonowania ich procesów poznawczych, czyli: postrzegania, myślenia, czy praktycznej działalności.

Osoby z niepełnosprawnością stopnia lekkiego pozostają na poziomie myślenia konkretno-obrazowego. Zaburzone jest szczególnie myślenie abstrakcyjne i logiczne. Słabo wyobrażają sobie rzeczy, które nie są im pokazane. Wszelkie elementy nauczane powinny być im udostępnione i poznawane przez dotyk. Spostrzegają niedokładnie, wybiórczo, co wynika z zaburzenia analizy i syntezy. Ich uwaga jest także zaburzona, krótkotrwała. Mają trudności w skoncentrowaniu się na polecanych zadaniach. Pamięć jest głównie mechaniczna. Zapamiętywanie i odtwarzanie informacji przebiega według kolejności. Trudność sprawia im tabliczka mnożenia, ponieważ wymaga wybiórczego używania zapamiętanych wiadomości. W celu zapamiętania materiału muszą go wielokrotnie powtórzyć. Trudności sprawia dzieciom także konstruowanie własnych, logicznych wypowiedzi, uczenie się czytania i pisanie. Większość dzieci z niepełnosprawnością intelektualną lekką ma wadę wymowy. W zachowaniu brakuje im krytycyzmu, często są impulsywne, a niekiedy przez to agresywne. Są mało samodzielne podczas wykonywania jakiegokolwiek pracy. Potrzebują kontroli i ukierunkowania.

Uczniowie z niepełnosprawnością intelektualną stopnia umiarkowanego i znacznego od urodzenia rozwijają się z opóźnieniem. Posługują się ograniczonym zasobem słownictwa. Rzadko stosują pojęcia abstrakcyjne. Formułują najczęściej proste, pojedyncze zdania, z licznymi agramatyzmami. Wymowa u tych dzieci jest niewyraźna, wadliwa. W przypadku uczniów ze znacznym stopniem niepełnosprawności intelektualnej porozumiewają się głównie za pomocą form pozawerbalnych. Dzieci te przejawiają znikomą inicjatywę i są mało samodzielne. Z trudem przyswajają sobie podstawowe czynności, normy, zasady i umiejętności. W rozwoju poznawczym pozostają na poziomie przedoperacyjnym. Poznawanie świata przez te dzieci jest ograniczone, niepełne. Mowa jest

najczęściej wyraźnie zaburzona, wymaga intensywnej pracy logopedycznej. Myślenie przebiega na poziomie sensoryczno-motorycznym. Upośledzone jest rozumowanie przyczynowo – skutkowe, co jest uwarunkowane wolnym tempem i sztywnością myślenia, brakiem samodzielności i zdolności do samokontroli. Wykazują również trudności w skupieniu uwagi dowolnej, natomiast dobrze koncentrują uwagę przy wykonywaniu prostych czynności mechanicznych i na interesujących ich przedmiotach.

Pamięć tych dzieci cechuje znaczne obniżenie dokładności, wąski zakres i wolne tempo zapamiętywania. Najlepiej zapamiętują treści powiązane z ruchem, emocjami i z konkretną ważną dla nich sytuacją. Mają ograniczoną zdolność porównywania, uogólniania, wyciągania wniosków. Są niekrytyczne wobec swoich i cudzych zachowań.

Dzieci z niepełnosprawnością głęboką wymagają stałej opieki. Mimo głębokich ograniczeń rozwojowych mają one pewien pułap możliwości wiedzy i umiejętności, możliwy do osiągnięcia pod wpływem szeroko pojętego oddziaływania rewalidacyjnego. Są w stanie opanować proste pojedyncze gesty, czynności. Najczęściej nie mówią i nie rozumieją mowy. Jednak są zdolne do wyrażania prostych emocji nieartykułowanymi dźwiękami lub gestami i nieskoordynowanymi ruchami kończyn. W wyniku długotrwałego ćwiczenia można je nauczyć prostych nawyków i sygnalizowania potrzeb fizjologicznych. Uwaga i pamięć ma charakter szczątkowy. Im bardziej ich rozwój zbliża się do wyższego poziomu, tym więcej umiejętności są w stanie opanować pod wpływem nauczania i wychowania oraz własnych doświadczeń. Należy więc jak najszybciej i jak najszerszej stosować intensywną rehabilitację i stymulację, co stanowi zapewnienie im optymalnych warunków funkcjonowania. Zajęcia z tymi dziećmi obejmują naukę nawiązywania kontaktów, kształtowanie sposobów komunikowania się z otoczeniem z wykorzystaniem metod alternatywnych, usprawnianie ruchowe i psychoruchowe, wdrażanie do osiągnięcia optymalnego poziomu samodzielności w podstawowych sferach życia, naukę celowego działania oraz udziału w życiu grupy.

Uczniowie z autyzmem i Zespołem Aspergera charakteryzują się całościowym zaburzeniem rozwoju, które przejawia się w specyficznym funkcjonowaniu dziecka w zakresie komunikacji, relacji społecznych i stereotypowym zachowaniu. Wśród tych uczniów mogą znajdować się dzieci z normą intelektualną oraz różnym stopniem niepełnosprawności intelektualnej. W systemie oświaty autyzm wymaga specjalnej organizacji nauki i metod pracy. Wymaga także specjalnych oddziaływań psychologiczno-pedagogicznych. Potrzebują odpowiednich warunków pracy, odpowiedniego oświetlenia, wyeliminowania bodźców rozpraszających, komputerów i środków dydaktycznych takich jak modele, tablice multimedialne, schematy, rysunki, fotografie, pomoce polisensoryczne oraz doświadczenia.

Nasza szkoła jest instytucją, która różni się znacznie od szkoły masowej. Ma ona wypełniać zadania i cele pedagogiki specjalnej. Kształci i wychowuje dzieci i młodzież niepełnosprawną i umożliwia im wypełnianie obowiązku szkolnego. Nauczanie i wychowanie w szkole specjalnej głównie sprowadza się do osiągnięcia możliwie wszechstronnego rozwoju uczniów, ich rewalidację, wychowanie w dostępnym dla nich zakresie świadomych, odpowiedzialnych obywateli. Przede wszystkim program nauczania jak i metody stosowane w pracy z uczniami są odmienne niż w szkole masowej. Na podkreślenie zasługuje mniejsza liczebność uczniów w klasie, co powoduje możliwość indywidualnego podejścia do każdego ucznia. Zadania, jakie stoją przed szkołą specjalną to wyrabianie zamiłowania i przygotowanie do pracy jak i wyposażenie uczniów w dostępnym im zakresie w dyspozycje psychiczne, fizyczne i umysłowe. Szkoła specjalna przyjmuje uczniów, których rozwój umysłowy jest zaburzony w wieku 7 lat oraz przyjmuje ze szkół masowych dzieci i młodzież, które nie są w stanie sprostać normalnym wymaganiom i hamują one pracę dydaktyczną i wychowawczą w szkole masowej, która nie może zapewnić odpowiednich środków i metod kształcenia. Dzieci i młodzież przede wszystkim podczas swojej działalności posługują się zmysłami. Odpowiedni dobór metod pozwala na efektywną pracę i sukcesy w nauczaniu. W metodach stosowanych do dzieci z niepełnosprawnością w stopniu lekkim, umiarkowanym i znacznym powinny dominować metody oglądowe. Ważne jest praktyczne oddziaływanie na sferę wielozmysłową uczniów. Słowo podczas procesu nauczania schodzi na plan dalszy. Wykorzystuje się ilustracje czy schematy. Edukacja i kształcenie, to zbieranie doświadczeń i uczenie się przez ogląd i przeżywanie. Zasada poglądowości polega na przybliżeniu i ułatwieniu zrozumienia problemu, które pojawiają się w trakcie nauczania. Jej rolą jest wzbudzanie zainteresowań poprzez rysunki, ilustracje, praktyczny pokaz. Ważną metodą pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością umysłową jest terapia zabawą. Zabawa pozwala na usprawnianie psychoruchowe, intelektualne i społeczne. Kolejną metodą stosowaną również w rewalidacji jest muzykoterapia. Wykorzystywana na zajęciach z dziećmi i młodzieżą muzyka pobudza energię, utrzymuje uwagę i chęć do aktywności, zapobiega znużeniu, umożliwia współprzeżywanie z innymi pozytywnych emocji, likwiduje stres i napięcie, a więc umożliwia odprężenie, tłumi agresję, przygotowuje do ekspresyjnego mówienia, pozwala na rozrywkę. Wobec dzieci z umiarkowaną niepełnosprawnością intelektualną stosuje się wiele metod oddziaływania pedagogicznego: metodę Weroniki Sherborne, metody kształcenia o nachyleniu behawioralnym, metody porozumiewania się za pomocą gestów, symboli (np. metoda Bliss) i słów, metody nauczania podstawowych technik szkolnych - głównie czytania i pisanie w ograniczonym zakresie (m.in. metoda globalna nauki czytania wg Domana), metody terapii zajęciowej itd.

Działalność szkoły specjalnej i jej kierunek pracy mówi o wszechstronnym rozwoju i rewalidacji społecznej uczniów wraz z wychowaniem w dostępnym dla nich zakresie na świadomych, odpowiedzialnych obywateli. Przede wszystkim szkoła specjalna ma na celu przygotowanie uczniów do przyszłej pracy i wyrabiać zamiłowanie do niej. Wychowanie powinno odbywać się z uwzględnieniem humanistycznych zasad współżycia, pobudzać oraz utrwalać poczucie obowiązku oraz dyscypliny społecznej. Treści kształcenia specjalnego są dopasowane do potrzeb rozwojowych dzieci.

W rozwoju, edukacji i wychowaniu dziecka z niepełnosprawnością intelektualną bardzo ważną jest współpraca z jego rodziną. Często osoby z niepełnosprawnością umysłową żyją w nieprawidłowo funkcjonującej rodzinie, a jego środowisko rodzinne przyczynia się dodatkowo do powstania wtórnych zaburzeń rozwoju. Ważna jest, zatem diagnoza dziecka, pomoc jego rodzicom/prawnym opiekunom w zakresie doskonalenia umiejętności niezbędnych do wspierania dziecka w rozwoju poprzez warsztaty, zajęcia psychoedukacyjne, instruktaż oraz współpracę w opracowaniu i realizacji indywidualnego programu edukacji i wychowania. U dzieci z niepełnosprawnością umysłową jest duże zróżnicowanie rozwoju społecznego. W kształtowaniu się prawidłowego oraz zaburzonego zachowania w stosunku do innych mają wpływ czynniki organiczne i intelektualne, ale można zauważyć, że dzieci te mają zaburzony rozwój społeczny, ponieważ doświadczyły odrzucenia, etykietowania czy segregacji. Współpraca nauczyciela z środowiskiem rodzinnym jest niezwykle ważnym elementem pracy w szkole specjalnej. Systematyczna i szeroka współpraca umożliwia nauczycielowi zdobycie dogłębniejszej wiedzy na temat dziecka i warunków, w których się rozwija. Dzięki informacjom od rodziców nauczyciel o wiele lepiej może zorganizować i podjąć odpowiednie oddziaływania pedagogiczne. Rodzice powinni orientować się i pozyskać informacje na temat oddziaływań wychowawczych, które powinny zostać ujednoczone w szkole i środowisku domowym.

ANALIZA SYTUACJI WYCHOWAWCZEJ

ANALIZA I OCENA SYTUACJI WYCHOWAWCZEJ W SZKOLE

Zadania wychowawców i nauczycieli były realizowane w oparciu o zagadnienia zawarte w Programie Wychowawczym Szkoły, w Programie Profilaktyki i Niedostosowania Społecznego, Rocznym Programie Oddziaływań Wychowawczych oraz zgodnie z założeniami Planu Pracy Wychowawców.

Analiza została dokonana w obszarach:

- I. Tematyki godzin do dyspozycji wychowawcy,
- II. Realizacji zadań zawartych w Planie Pracy Wychowawcy i w kalendarzu imprez.
- III. Współpracy z rodzicami.

IV.Sytuacji materialnej i wychowawczej uczniów.

V.Oceny problemów wychowawczych.

VI.Frekwencji.

W roku szkolnym w ramach ośrodków pracy, przedmiotów, godzin do dyspozycji wychowawcy, odbyły się zajęcia dotyczące następującej tematyki:

Szkoła Podstawowa:

Tematyka zajęć	Liczba godzin	Osoby realizujące określoną tematykę				
		wych.	pedag.	psych.	pielęg.	inne osoby
Profilaktyka: -uzależnienia(narkotyki, papierosy,alkohol,...), -agresja,przemoc	76	64	5	3	-	4
Promocja zdrowia i zdrowego stylu życia,	154	138	-	-	9	7
Bezpieczeństwo ucznia w szkole i poza nią, normy postępowania.	158	143	4	4	1	6
Prawa i obowiązki ucznia	47	35	4	3	-	5

GIMNAZJUM

Tematyka zajęć	Liczba godzin	Osoby realizujące określoną tematykę				
		wych.	pedag.	psych.	pielęg.	inne osoby
Profilaktyka: -uzależnienia(narkotyki, papierosy, alkohol..) -agresja, przemoc)	70	40	9	5	3	13
- promocja zdrowia i zdrowego	104	76	3	1	6	18

stylu życia,						
Bezpieczeństwo ucznia w szkole i poza nią, normy postępowania	71	40	5	3	2	21
Prawa i obowiązki ucznia	46	30	4	2	-	10

W ramach działań wychowawczych na uwagę zasługuje organizacja wolnego czasu poprzez koła zainteresowań, organizację ferii i wolontariat, gdzie uczniowie mają zagospodarowany wolny czas i mogą rozwijać swoje zainteresowania i pasje.

Uczniowie brali udział w wycieczkach klasowych, całodniowych oraz kilkudniowych realizując cele edukacyjne, poznawcze i wychowawcze mające wpływ na integrację uczniów, samodzielność, poznawanie okolic i regionu. Na uwagę zasługuje wycieczka do Międzyzdrojów z noclegiem dla uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych.

Wychowawcy inicjowali i angażowali uczniów w pracę na rzecz szkoły środowiska lokalnego i regionalnego. Uczniowie reprezentowali szkołę na zewnątrz w różnego rodzaju konkursach, przeglądach, akcjach i zawodach sportowych. Promowano osiągnięcia uczniów na forum społeczności szkolnej poprzez wręczanie nagród, dyplomów, medali.

Szereg imprez organizowanych przez szkołę i klasy z wychowawcami integrują społeczność uczniowską i lokalną. Wpływają pozytywnie na relacje w danej klasie i w szkole.

Pielęgnowanie tradycji klasy, szkoły, regionu wpływają pozytywnie na uczniów. Uczniowie mają poczucie przynależności do grupy rówieśniczej, rodziny i społeczności lokalnej.

Występujące problemy wychowawcze w szkole to:

1. Występowanie zachowań z przejawami agresji: bójki, przepychanki, zaczepki słowne, fizyczne, wyzwiska /szczególnie SP klasa 1,2 oraz gimnazjum klasa Ia, IIa/.
2. Wulgaryzmy pojawiające się szczególnie w klasach gimnazjalnych IIIB, Ia, IIa oraz w szkole podstawowej w klasie 1,2.
3. Niska frekwencja w klasach gimnazjalnych /75,3%/.
4. Uczniowie z gimnazjum palący papierosy/19 uczniów/.

5. Brak umiejętności rodziców w wspieraniu własnego dziecka, nieumiejętność zagospodarowania wolnego czasu dzieciom w domu - spędzanie czasu przed komputerem i przy telefonie / dotyczy rodziców niewydolnych wychowawczo.

Większość uczniów prezentuje sposób zachowania zgodny z normami przyjętymi w szkole. Wiedzą jak należy zachowywać się w trakcie lekcji, podczas przerw i poza szkołą. Informacje dotyczące zasad postępowania są przekazywane w sposób jasny i czytelny uczniom ich rodzicom na zebraniach z rodzicami, na godzinach wychowawczych i apelach.

WYPOSAŻENIE SZKOŁY

Szkoła Podstawowa Specjalna w Stargardzie posiada obecnie:

10 komputerów stacjonarnych z 10 stanowiskami a łącznie 22 komputery stacjonarne.

W chwili obecnej szkoła nie posiada odpowiednio wyposażonej pracowni, a istniejące wyposażenie do prowadzenia eksperymentów jest bardzo podstawowe, wyeksploatowane i przestarzałe. Ma dostępne do tego sale, brakuje jedynie odpowiedniego wyposażenia. Posiadane pomoce dydaktyczne są przestarzałe i często zużyte, co uniemożliwia ich wykorzystanie. Zapotrzebowanie jest na pracownię przyrodniczą do nauczania metodą eksperymentu i pracownię matematyczną do podnoszenia kompetencji kluczowych. Kadra podczas diagnozy wskazywała, iż ma to istotny wpływ na niskie wyniki egzaminów w szkole.

Posiadany sprzęt ma średnio więcej niż 6 lat i jest częściowo niesprawny. Na 70% komputerów nie ma możliwości instalacji najnowszych programów ze względu na brak odpowiednich wymagań sprzętowych.

W zasobach bibliotecznych corocznie ubywa 12-17 pozycji książkowych. Szkoła posiada małe środki na zakup nowych książek, przez co baza się kurczy i nie jest aktualizowana o nowe pozycje książkowe. W szczególności dotyczy to książek i ćwiczeń, które nauczyciele mogą wykorzystywać do pracy na lekcjach i przy przygotowaniu programu nauczania.

W szkole potrzebne są nowe specjalistyczne pomoce dydaktyczne do pracy z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Dotyczy to zarówno pracy z uczniem zdolnym jak i z uczniem z deficytami. Konieczne jest doposażenie szkoły zarówno w pomoce w zakresie diagnozowania ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi jak i do wspierania indywidualizacji nauczania. Jest to szczególnie niezbędne ponieważ szkoła obejmuje kształceniem uczniów zarówno z miasta jak i powiatu. Podniesienie kompetencji nauczycieli i odpowiednie wyposażenie pozwoli odpowiednio wcześniej

zdiagnozować specjalne potrzeby edukacyjne i wychowawcze, a co za tym idzie wesprzeć ucznia w prawidłowej edukacji.

Do wskazanych pomocy dydaktycznych należą: książki, ćwiczenia, gry do pracy na zajęciach i w domu z rodzicami.

Kadra podczas diagnozy wskazywała na braki w sprzęcie do diagnozy i niewystarczające pomoce dydaktyczne sprofilowane do indywidualnych potrzeb edukacyjnych w tym dla uczniów zdolnych.

DIAGNOZA KADRY

Nauczyciele zainteresowani podniesieniem swoich kompetencji w zakresie indywidualizacji pracy z uczniem oraz wspierania rozwoju kompetencji kluczowych u uczniów. Nauczyciele wskazują na potrzebę podnoszenia kompetencji w tym zakresie, co w połączeniu z wyposażeniem w pomoce dydaktyczne pozwoli na podniesienie jakości nauczania w szkole poprzez lepsze diagnozowania i wspieranie uczniów z niepełnosprawnością intelektualną oraz z autyzmem i Zespołem Aspergera.

Nauczyciele wskazują również na potrzebę wzmocnienia pracy z rodzicami w tym zakresie, co można realizować poprzez organizację warsztatów czy spotkań dla rodziców z zakresu:

pracy z dzieckiem zdolnym,

wspieraniu ucznia z deficytami,

niebezpieczeństwo w sieci,

wspieranie rodziców z dziećmi z problemami wychowawczymi.

ZDIAGNOZOWANE POTRZEBY GRUPY DOCELOWEJ I RODZICÓW

Współpraca z rodzicami odbywała się poprzez:

1. Zebrania: ogólne - 4

klasowe - 4/5

2. Zapoznanie rodziców z WSO, regulaminem oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów, Programem Wychowawczym oraz wynikami klasyfikacji.

3. Informowanie rodziców o wynikach w nauce, zachowaniu i osiągnięciach uczniów.

4. Spotkania z wychowawcami, nauczycielami, pedagogiem, psychologiem i dyrektorem.

5. Zapraszanie rodziców na imprezy klasowe i szkolne.

6. Angażowanie rodziców do działań na rzecz klasy i szkoły.

7. Udział w Stowarzyszeniu Nauczycieli i Rodziców Dzieci ze Specjalnymi Potrzebami Edukacyjnymi

8. Informowanie o potrzebach szkoły-systematyczna współpraca z Radą Rodziców, pozyskiwanie sponsorów.

9. Pedagogizacja rodziców.

10. Udział w lekcjach otwartych i prelekcjach.

11. Zaproszenie rodziców do tworzenia Programu Wychowawczo-profilaktycznego.

Współpraca rodziców i nauczycieli przebiegała poprawnie. Wychowawcy kontaktowali się z rodzicami poprzez rozmowy telefoniczne, zeszyty kontaktów, wizyty w domu, spotkania w szkole wezwania do szkoły. Udział rodziców w zebraniach i imprezach organizowanych przez klasę, szkołę daje możliwość zaangażowania rodziców we wspólne działania i wypracowania jednolitego frontu oddziaływań wychowawczych. Rodzice otrzymywali regularne informacje o zachowaniu, postępach oraz o osiągnięciach dzieci podczas zebrań z rodzicami i w czasie indywidualnych spotkań.

Rodzice dzieci uczących się w szkole wskazali następujące oczekiwania:

Zwiększenie liczby zajęć specjalistycznych dodatkowych poza podstawą programową pozwalających na zniwelowanie lub kompensację deficytów;

Zwiększenie liczby zajęć specjalistycznych dodatkowych poza podstawą programową pozwalających na rozwój zdolności ucznia;

Oczekiwania rodziców względem udzielanej im pomocy:

Wsparcie w procesie dydaktycznym;

Poznanie metod pracy z dzieckiem w szkole i w domu.

W zakresie wsparcia dzieci oczekiwania są następujące:

W zakresie pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczestnicy projektu potrzebują wsparcia zajęć:

dydaktyczno – wyrównawczych, logopedycznych, korekcyjno-kompensacyjnych, socjoterapeutycznych psychologicznych, psychoterapeutycznych. Uczniowie wykazują zaległości dydaktyczne i obniżoną motywację do nauki. Ze względu na trudności nie są oni w stanie opanować podstawy programowej.

Dzieci pochodzą z rodzin o różnych pozycjach społecznych. W większości pochodzą z rodzin o niskim statusie materialnym, co powoduje ograniczony dostęp do zajęć dodatkowych. Organizacja zajęć na terenie szkoły zarówno na bazie nowego zakupionego sprzętu i pomocy dydaktycznych zwiększy ich zainteresowanie nauką i podnoszeniem kompetencji kluczowych na rynku pracy.

ZDIAGNOZOWANE PROBLEMY GRUPY DOCELOWEJ

- niedostateczny poziom niezbędnych na rynku pracy kompetencji kluczowych wśród uczniów oraz właściwych postaw/umiejętności kreatywności, innowacyjności oraz pracy zespołowej,

- niedostateczna umiejętność kształtowania przez nauczycieli u uczniów kompetencji kluczowych niezbędnych na rynku pracy oraz właściwych postaw/umiejętności kreatywności, innowacyjności oraz pracy zespołowej,
- brak pracowni eksperymentalnej (przyrodniczej) w szkole i wyposażenia w odpowiednie narzędzia,
- brak odpowiedniej ilości pracowni komputerowych ze sprzętem komputerowym do wykorzystania przy realizacji programu;
- zakup pomocy dydaktycznych do diagnozowania i wspierania specjalnych potrzeb edukacyjnych;
- podniesienie kompetencji nauczycieli w zakresie diagnozowania i wspierania specjalnych potrzeb edukacyjnych;
- wzmocnienie pracy z rodzicami;
- organizacja dodatkowych zajęć specjalistycznych, warsztatów dla dzieci;
- organizacja nowych innowacyjnych zajęć np. z wykorzystaniem robotyki;
- organizacja zajęć podnoszących kompetencje kluczowe na rynku pracy i kompetencje cyfrowe;

POTRZEBY I OCZEKIWANIA

W Szkole Podstawowej Specjalnej w Stargardzie zachodzi potrzeba rozwijania następujących obszarów:

- kompetencje kluczowe,
- technologie informacyjno-komunikacyjne
- praca metodą eksperymentu.

Ponadto należy również doposażyć pracownie eksperymentalne w stosowne narzędzia.

Zdaniem dyrektora placówki ważnymi efektami w pracy z uczniami tej szkoły są: poprawa współpracy w grupie, zwiększenie się odwagi wśród uczniów do podchodzenia do nowych wyzwań edukacyjnych, zwiększenie się poziomu koncentracji u uczniów oraz zaangażowania w proces edukacji, zwiększenie się motywacji u uczniów i ich ciekawości poznawczej, poznanie metod wspierających uczenie się, a także wykorzystywanie ich na wszystkich lekcjach, zwiększenie umiejętności posługiwania się metodami eksperymentalnymi. Z diagnozy potrzeb szkoły wynika, że w celu zwiększenia efektywności nauczania warto wśród pedagogów rozwijać umiejętności kształtowania kompetencji kluczowych niezbędnych na rynku pracy oraz właściwych postaw i umiejętności, a także wykorzystać system wspierania nauczyciela poprzez spotkania grupowe i sesje indywidualne w trakcie realizacji zajęć. Dodatkowo, zdaniem dyrektora szkoły, zachodzi potrzeba rozwijania wśród kadry pedagogicznej: podejmowania innowacyjnych działań i eksperymentów pedagogicznych w szkole, wsparcia procesu uczenia się przy użyciu narzędzi multimedialnych, umiejętności kreowania sytuacji wzbudzających motywację wewnętrzną uczniów, a także umiejętności moderowania skutecznej współpracy w grupie.

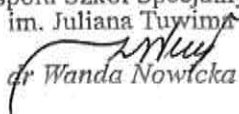
PODSUMOWANIE POTRZEB

- utworzenie dwóch pracowni komputerowych poprzez doposażenie 20 mobilnych stanowisk komputerowych, niezbędnych mebli i wyposażenia, w tym komputer dla prowadzącego zajęcia;
- utworzenie pracowni przyrodniczej i doposażenie jej w odpowiednie pomoce dydaktyczne, do pracy z dziećmi metodą eksperymentu: mikroskopy, dygestorium, elektroskop, zestawy analityczno-badawcze, teleskop, meble specjalistyczne, itp.;
- zakup pomocy dydaktycznych do diagnozowania i wspierania specjalnych potrzeb edukacyjnych, w tym komputera z oprogramowaniem do diagnozowania i wspierania specjalnych potrzeb edukacyjnych: programy komputerowe, gry, książki i ćwiczenia;
- doskonalenie umiejętności i kompetencji zawodowych nauczycieli prowadzących kształcenie w zakresie stosowania metod i form organizacyjnych sprzyjających kształtowaniu i rozwijaniu u uczniów kompetencji kluczowych niezbędnych na rynku pracy oraz podnoszenia kompetencji i umiejętności w zakresie diagnozowania i wspierania specjalnych potrzeb edukacyjnych;
- przygotowanie do prowadzenia procesu indywidualizacji pracy z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym wsparcia ucznia młodszego, rozpoznawania potrzeb rozwojowych, edukacyjnych i możliwości psychofizycznych uczniów i efektywnego stosowania poprzez zakup odpowiednich pomocy dydaktycznych dla nauczycieli oraz ponoszenie ich kompetencji poprzez skierowanie na szkolenia;
- wzmocnienie pracy z rodzicami poprzez organizację warsztatów, konsultacji i porad indywidualnych prowadzonych przez specjalistów;
- organizacja dodatkowych zajęć specjalistycznych: logopedia, komunikacja społeczna, terapia pedagogiczna, zajęcia korekcyjno-kompensacyjne – 9 grup w półroczu szkolnym/roku szkolnym;
- organizacja dodatkowych zajęć korekcyjno-kompensacyjnych – 5 grup w półroczu szkolnym/roku szkolnym;
- organizacja dodatkowych zajęć komputerowych obejmujących bezpieczeństwo w cyberprzestrzeni i rozwijanie podstawowych kompetencji cyfrowych uczniów – 4 grupy w półroczu szkolnym/roku szkolnym;
- organizacja nowych innowacyjnych zajęć z wykorzystaniem metody eksperymentu na bazie pracowni – 6 grup w półroczu szkolnym/roku szkolnym;

WNIOSKI I REKOMENDACJE

Szkoła Podstawowa Specjalna w Stargardzie posiada wykwalifikowaną kadrę pedagogiczną, która po odpowiednim uzupełnieniu wiedzy i kompetencji jest w stanie podjąć działania zmierzające do podniesienia jakości nauczania w szkole. Placówka usytuowana jest w bezpiecznej i przyjaznej

(kontakt z naturą) okolicy. Szkoła stwarza możliwość rozwijania zainteresowań, zapewnia uczniom wsparcie i pomoc pedagogiczną, współpracuje ze środowiskiem, umiejętnie wykorzystuje własne zasoby. Szkoła Podstawowa Specjalna w Stargardzie posiada potencjał osobowy, który może się dalej rozwijać i doskonalić. Przeprowadzona analiza materiału pozwala wnioskować, że ważne dla rozwoju szkoły jest łączenie nowoczesnych technologii ze sprawdzonymi metodami pracy. Zdaniem dyrektora placówki istotnymi elementami tego procesu są: łączenie nowoczesnych pomocy dydaktycznych ze sprawdzonymi metodami pracy, zapoznanie nauczycieli z aktualną wiedzą opisującą mechanizmy uczenia się, zaproponowanie zmiany sposobu pracy nauczyciela, bez nakładu środków finansowych i wprowadzania zmian organizacyjnych oraz korzystanie z bezpośrednich doświadczeń nauczycieli. Zdaniem dyrektora szkoły pozytywny wpływ na efekty nauczania w szkole mają następujące wskaźniki: zaangażowanie nauczycieli, wzrost kompetencji nauczycielskich, a także, postawa i motywacja uczniów do nauki i sposobów wyrażania siebie, poprawa wyników w nauce poprzez dostęp do odpowiednich narzędzi. Ważnym wnioskiem, który nasuwa się po przeprowadzonej diagnozie potrzeb Szkoły Podstawowej Specjalna w Stargardzie jest potrzeba rozwijania w placówce kompetencji kluczowych, pracy metodą eksperymentu, a także wyposażenie szkoły w odpowiednie narzędzia do pracy metodą eksperymentu oraz technologie informacyjno-komunikacyjne (TIK) takie jak np. tablice multimedialne - wielkoformatowe, niskoemisyjne, interaktywne urządzenia do projekcji obrazu i emisji dźwięku - np. tablice interaktywne, wideoprojektory, ekrany dotykowe itd. Rekomenduje się zatem wprowadzenie w placówce działań mających na celu doskonalenie umiejętności i kompetencji zawodowych nauczycieli w zakresie stosowania metod oraz form organizacyjnych sprzyjających kształtowaniu i rozwijaniu u uczniów kompetencji kluczowych niezbędnych na rynku pracy oraz właściwych postaw i umiejętności tj. kreatywności oraz pracy zespołowej, a także kształtowanie i rozwijanie u uczniów tych kompetencji. Zaleca się również wyposażenie Szkoły Podstawowej w Stargardzie w sprzęt do pracy metodą eksperymentu, sprzęt i pomoce dydaktyczne do indywidualizacji oraz technologie informacyjno-komunikacyjne. Niezbędne jest wzmocnienie współpracy z rodzicami poprzez organizację warsztatów i indywidualnych konsultacji.

DYREKTOR
Zespołu Szkół Specjalnych
im. Juliana Tuwima

dr Wanda Nowicka